

- których depozyty nie są wymagalne na podstawie umów i przepisów ustawowych w okresie od wstrzymania wypłat przez instytucję kredytową do cofnięcia jej zezwolenia na prowadzenie działalności bankowej, w tym dany deponent nie wyraził woli nastąpienia tej wymagalności,
- którzy zgodzili się z klauzulą przewidującą wypłatę gwarantowanej wysokości depozytów w trybie krajowego prawodawstwa państwa członkowskiego, a konkretnie po cofnięciu zezwolenia instytucji kredytowej, która przechowuje depozyty, i ta przesłanka jest spełniona, oraz
- wspomniana klauzula w umowach o depozyty ma moc ustawy między stronami, zgodnie z krajowym prawodawstwem państwa członkowskiego?

Czy z przepisów tej dyrektywy lub z innego przepisu prawa Unii wynika, że sąd krajowy nie powinien uwzględniać podobnej klauzuli zawartej w umowach o depozyty ani rozpatrywać skargi deponenta dotyczącej odsetek od niewypłaconej w terminie gwarantowanej wysokości depozytów określonych w tych umowach, biorąc pod uwagę przesłanki pozaumownej odpowiedzialności za szkody wynikające z naruszenia prawa Unii oraz na podstawie art. 7 ust. 6 dyrektywy 94/19?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE, Dz.U. 2010, L 331, s. 12.

⁽²⁾ Dyrektywa 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, Dz.U. 1994, L 135, s. 5.

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych, Dz.U. 2001, L 125, s. 15.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 30 lipca 2018 r. – COPEBI SCA / Etablissement national des produits de l'agriculture et de la
mer (FranceAgriMer)**

(Sprawa C-505/18)

(2018/C 364/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: COPEBI SCA

Strona pozwana: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Uczestnik postępowania: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Pytanie prejudycjalne

Czy decyzja Komisji Europejskiej 2009/402/WE z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie „planów interwencyjnych” w sektorze owoców i warzyw wprowadzonych przez Francję [C 29/05 (ex NN 57/05)] ⁽¹⁾ powinna być interpretowana w ten sposób, że obejmuje ona pomoc wypłaconą przez Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (ONIFLHOR) na rzecz comité économique agricole du bigarreau d'industrie (CEBI) i przyznaną producentom czereśni przemysłowych o białym mięszu przez grupy producentów będących członkami tego komitetu, chociaż CEBI nie figuruje wśród ośmiu rolniczych komitetów ekonomicznych wymienionych w pkt 15 decyzji, a pomoc ta, w przeciwieństwie do mechanizmu finansowania opisanego w pkt 24–28 tej decyzji, była finansowana wyłącznie przez ONIFLHOR, a nie również z dobrowolnych wkładów wnoszonych przez producentów, zwanych udziałami producentów?

⁽¹⁾ Dz.U. L 127, s. 11.